

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobkyně: **V.T.P.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4 - Nusle, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21.11.2008, č.j.: CPR-15450-1/ČJ-2008-9CPR-C261

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Rumburk – detašovaného pracoviště Rumburk ze dne 8.8.2008, č.j.: CPUL-00888/ČJ-2008-0464PR-C (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) byla podle ust. § 87e odst. 1 písm. c), d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobkyně o přechodný pobyt podaná podle ust. § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie zamítlo odvolání podané žalobkyní proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrzeno.

S ohledem na skutečnost, že podle novely zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 427/2010 Sb., přešla s účinností od 1.1.2011 působnost ve věcech povolování přechodného pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra, soud po tomto datu v souladu s ust. § 69

s.ř.s. jako s účastníkem řízení na straně žalované jednal s Ministerstvem vnitra, Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. V žalobě předně vyjádřila nesouhlas s tvrzením správního orgánu, že její jednání bylo účelové a protiprávní. Podle žalobkyně se jedná pouze o domněnku, která nebyla správním orgánem řádně prokázána. Žalobkyně konstatovala, že s paní T. T. T. souhlasně prohlásily, že jsou schopny doložit deklarované sdílení společné domácnosti notářským zápisem. Ten je veřejnou listinou, jejíž pravost není třeba zkoumat. Správní orgán rozhodl o zamítnutí žádosti o přechodný pobyt, aniž by dal účastníkům řízení možnost doložit deklarovaný notářský zápis, nebo aniž by je vyzval k doplnění důkazů pro svá tvrzení nebo je přinejmenším upozornil na možnost seznámit se se spisovým materiálem a podklady pro rozhodnutí správního orgánu. Uvedeným postupem dochází k jednoznačnému selektivnímu výběru podkladů, a to výhradně v neprospěch žalobkyně. Nebyl tak řádně zjištěn skutkový stav věci ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), a žalobkyni nebyla dána přiměřená lhůta k uplatnění jejich práv a zájmů. Žalovaný svým jednáním porušil zásady správního řízení vyjádřené v § 3 a § 4 správního řádu, nešetřil oprávněné zájmy a práva žalobkyně, a jeho rozhodnutí tak není v souladu s právními předpisy.

Žalobkyně dále namítla, že správní orgán nehodnotil současný faktický stav, tedy že zde existuje společná domácnost a že byly naplněny všechny znaky sdílení společné domácnosti. Poukázal pouze na rozpory ve výpovědi žalobkyně s tím, která do protokolu před správním orgánem uvedla, že nemá na území České republiky nikoho, tedy takovou osobu, k níž by byla schopna prokázat příbuzenský vztah rodným listem. Je evidentní, že žalobkyně není schopna v současné situaci prokázat svůj příbuzenský vztah k osobě, s níž sdílí společnou domácnost, rodným listem či obdobným dokladem. Prokázání tohoto vztahu nicméně není potřeba, neboť zákon nevyžaduje, aby osoby sdílející společnou domácnost byly v přímém příbuzenském vztahu, který by bylo nutno prokazovat.

Žalobkyně rovněž poukázala na to, že paní T. T. T. dle správního orgánu uvedla, že se žalobkyní nebyla nikdy v minulosti hlášena na společné adrese a neuvedla žalobkyni jako osobu příbuznou, a proto se prohlášení učiněné před Městským úřadem Rumburk pravděpodobně nezakládá na pravdě. Správní orgán má dle názoru žalobkyně posuzovat především současný stav. Je zcela nepodstatné, zda žalobkyně a jiné osoby měly v minulosti společné bydliště či nikoliv. Správní orgán je navíc povinen zjistit skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V žádném případě nelze vycházet pouze z čistě formálních údajů, které vede sám správní orgán a které nemusí být vždy v souladu se stavem faktickým.

Žalobkyně se dále ohradila proti konstatování správního orgánu, že ve správním řízení bylo zjištěno, že za prohlášení o společné domácnosti s údajným druhem J. J. bylo panu J. zaplaceno 20.000,-Kč. Žalobkyně toto tvrzení správního orgánu odmítá, neboť taková skutečnost nebyla vůbec prokázána, tedy nebyl proveden důkaz řádným postupem ve smyslu správního řádu a závěry žalovaného, jakož i správního orgánu I. stupně, jsou v tomto ohledu zcela nepřezkoumatelné. Stejně tak i závěr, že žalobkyně soustavně porušuje zákony ve vztahu k pobytovému režimu, které správní orgány blíže neodůvodnily, je třeba považovat za nepřezkoumatelné a bez jakékoliv opory ve spisovém materiálu, neboť jediné prokazatelné porušení právních předpisů, navíc předpisů trestněprávních, kdy žalobkyně veškeré negativní

důsledky z tohoto porušení právních předpisů respektovala a splnila, nelze považovat za opakované porušování právních předpisů.

Žalobkyně má s ohledem na výše uvedené za to, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně stojí na nesprávných tvrzeních, účelových interpretacích a selektivním výběru důkazů, kdy správní uvážení správního orgánu vybočilo ze zákonných mezí a v řízení nebyl dostatečně objasněn stav věci, o němž nejsou pochybnosti. Navíc nebylo přihlédnuto k osobě žadatele ani k tomu, zda se rozhodnutí nemůže dotknout práv dalších osob, tedy zda rozhodnutím nebude zasaženo do soukromého a rodinného života účastníků. Vzhledem k těmto pochybením a nedostatkům trpí napadené rozhodnutí zásadními vadami, je nezákonné a nesprávné.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu byla zamítnuta z toho důvodu, že žalobkyně se dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k přechodnému pobytu, a také z toho důvodu, že ve výpovědích uváděla nepravdivé skutečnosti. S tímto závěrem správního orgánu I. stupně se ztotožnil i žalovaný, neboť dne 24.7.2008, kdy byl se žalobkyní sepsán protokol o výpovědi účastníka řízení, žalobkyně vypověděla, že má děti ve Vietnamu. Správním orgánem však bylo zjištěno, že má na území ČR dceru N. T. L. a nezletilou vnučku D.N. N. L. V žádosti o povolení k přechodnému pobytu žalobkyně uvedla, že je vdova. Z materiálů cizinecké policie bylo zjištěno, že žalobkyně přicestovala na území ČR a uváděla, že je svobodná. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2003 uvedla jako rodinný stav vdaná; jako její manžel je zde uveden pan T.D.T., bytem Karlovy Vary. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2004 je uveden rodinný stav - svobodná. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2005 opět uvedla, že je vdaná; jako manžel je zde uveden T. D. T. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2007 je uveden rodinný stav - vdova. V centrální evidenci obyvatel má žalobkyně uvedeného manžela T.D.T. Z materiálů cizinecké policie bylo rovněž zjištěno, že dne 9.8.2008 žalobkyně prostřednictvím zmocněného zástupce podala žádost o povolení k trvalému pobytu dle ust. § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Tato žádost byla podána za účelem společného soužití ve společné domácnosti s občanem ČR panem J.J.. Tato žádost byla správním orgánem I. stupně zamítnuta. Proti rozhodnutí správního orgánu bylo podáno odvolání, avšak Ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdilo. Bylo prokázáno, že ze strany žalobkyně došlo k opakovanému porušení platných zákonů ČR, což bylo zhodnoceno jako narušení veřejného pořádku závažným způsobem. Žalovaný na tomto místě poukázal na to, že pan J. měl obdržet částku 20.000,-Kč za podepsání společného soužití se žalobkyní. Dne 15.11.2007, kdy byl pan J. vyslechnut Policií České republiky, Službou kriminální policie a vyšetřování, vypověděl, že mu byla nabídnuta peněžní částka 20.000,-Kč, když podepíše společné soužití se žalobkyní, přičemž byl upozorněn, že tuto částku obdrží po uskutečnění sňatku.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dále uvedl, že žádost o povolení k přechodnému pobytu byla žalobkyní podána na základě společného soužití s občanem ČR, nezletilým T.C., nar. 28.11.2000. Dle názoru žalovaného projevila žalobkyně o nezletilého T.C. zájem až ve chvíli, kdy jí nebyl udělen trvalý pobyt. Toto je jeden z důvodů, ve kterém žalovaný spatřuje účelovost jednání ze strany žalobkyně.

Žalovaný uzavřel, že po celkovém posouzení napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti a řádně odůvodnil výrok svého rozhodnutí. V jím vydaném rozhodnutí jsou konkrétně popsány

veškeré relevantní skutečnosti obsažené ve spisovém materiálu, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů, stejně jako informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s vyjádřením účastníků. Důkazy byly hodnoceny v celé šíři a důvody, které správní orgán vedl k zamítnutí předmětné žádosti, jsou zcela jasné a přesvědčivé.

Při ústním jednání konaném dne 19.10.2011 právní zástupce žalobkyně setrval na tvrzeních uvedených v podané žalobě. Namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobkyně o procesní povaze úředního záznamu policie. Dále uvedl, že důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně mělo být uvádění nepravdivých údajů, nicméně z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nepravdivost žalobkyní uvedených informací nevyplývá. Žalobkyně v řízení uváděla, že je vdovou a že na území ČR nemá rodinné příslušníky. Žalobkyně ale v určitém čase skutečně byla vdovou a pak zase uzavřela sňatek. Na území ČR skutečně neměla žádné přímé příbuzné, byť z evidence policie vyplýval opak. To, že tato skutečnost vyplývá z evidence policie, ještě neznamená, že její přímí příbuzní na území ČR skutečně byli. Dále zástupce žalobkyně poukázal na to, že z uvedeného důvodu lze žádost zamítnout jen v případě, že žalobkyně nepravdivé informace uvede ve svých vyjádřeních. Nepravdivost informací nelze dovozovat z jiných žádostí podaných v jiných správních řízeních. Úřední záznam ze dne 15.11.2007 sepsaný s panem J. ve smyslu § 158 odst. 5 trestního řádu, ze kterého správní orgány při zamítnutí žádosti žalobkyně vyšly, je procesně nepoužitelný, neboť má pouze povahu podkladu pro rozhodnutí správního orgánu, zda má být proveden výslech svědka, eventuálně další procesní úkony. Ty však provedeny nebyly, a z úředního záznamu proto správní orgány neměly vycházet. K otázce sdílení společné domácnosti právní zástupce žalobkyně při jednání před soudem uvedl, že žalobkyně skutečně sdílela společnou domácnost s nezletilým příslušníkem EU, a mohla proto žádost z tohoto důvodu podat.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.r.s.). Po provedení řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyloučily tyto, pro posouzení věci rozhodné skutečnosti.

Žalobkyně podala dne 30.6.2008 žádost pro občany EU a jejich rodinné příslušníky o povolení k přechodnému pobytu. V žádosti mj. uvedla, že je vdova. Za účel pobytu označila sdílení společné domácnosti s občanem ČR. Dle podané žádosti má žalobkyně 2 děti, a sice N.T.Q. a N.T.L. K žádosti žalobkyně připojila „Doklad o splnění podmínky dle § 87h odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.“ ze dne 27.6.2008, ve kterém prohlásila, že sdílí společnou domácnost se svojí neteří T.T.T., a jejím synem T.L., na adrese Rumburská 779/51, o kterého pečuje. Zároveň prohlásila, že společně uhrazují náklady na své potřeby, zejména nájemné a náklady ostatních denních potřeb. Z tohoto důvodů splňují požadavky zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, stanovené pro sdílení společné domácnosti. Dále žalobkyně k žádosti přiložila rodný list L.T., včetně jeho cestovního dokladu a smlouvu o pronájmu bytu, rodinného domku ze dne 21.5.2008, uzavřenou mezi T.T.T. jako pronajímatelem a žalobkyní. Předmětem smlouvy je pronájem bytu/rodinného domku na adrese Rumburská 779/51, Jiříkov. Doba nájmu je sjednána od 26.5.2008, a to trvale. Cena nájmu byla podle smlouvy stanovena dohodou ve výši 5.000,- Kč měsíčně.

Oznámením ze dne 1.7.2008, č.j.: CPUL-00888/ČJ-2008-0464PR-C-4 byla žalobkyně vyrozuměna o zahájení správního řízení ve věci povolení k pobytu podle ust. § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a to na základě její žádosti ze dne 30.6.2008 podané na Inspektorátu cizinecké policie Rumburk.

Do protokolu o vyjádření účastníka správního řízení č.j.: CPUL-888/ČJ-2008-0464PRC-11 sepsaného dne 24.7.2008 žalobkyně mj. uvedla, že žádá o přechodný pobyt dle ust. § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Na území ČR je od roku 1997 za účelem podnikání. Žalobkyně odmítla odpovědět na otázku, kde (na jakých adresách) se zdržovala. Uvedla, že na území ČR nemá žádné příbuzné osoby. Je vdova, má děti, které žijí ve Vietnamu. Jedná se o dvě dcery, jedna je narozená v roce 1981, druhá v roce 1983. S jednou dcerou si telefonuje a navštěvuje je ve Vietnamu. Na území ČR má žalobkyně přítele T.D.T. z Karlových Varů. V Jiříkově, v Rumburské ulici č. 779/51 má jako osobu blízkou dceru tohoto přítele, která se jmenuje T.T.T.. V současné době se žalobkyně zdržuje v Jiříkově, ul. Rumburská 779/51. Na uvedené adrese bydlí s T.T.T., V. V. H., T.L., T. Q., T. T. T., T. T. H. Jedná se o jednopatrový dům s pěti místnostmi. Má svůj pokoj spolu s nezletilým T.L.. Otec T.L. žalobkyně nezná. T.L. nikdo nenavštěvuje, posílají mu poštou alimenty, ale částku žalobkyně nezná. V současné době mají s T.L. prázdninový režim. Dopoledne T.L. dochází k jedné paní učit se češtinu. S matkou se střídají v tom, kdo jej vyzvedne. Současně se střídají i ve vaření. K dotazu, zda může jiným hodnověrným způsobem prokázat, že sdílí společnou domácnost s uvedenými osobami, žalobkyně uvedla, že sdílení společné domácnosti je ochotna doložit i notářským zápisem. K dotazu, jaký dopad by mělo nepovolení přechodného pobytu do jejího soukromého a rodinného života, žalobkyně uvedla, že L. jí říká babičko, ona jej považuje za svého vnuka. Na území ČR je již 11 let a ráda by tu zůstala. Po 11 letech pobytu na území ČR zde má vybudované zázemí, zvykla si tu.

Do protokolu o vyjádření účastníka řízení č.j.: CPUL-888/ČJ-2008-0464PRC-13 sepsaného dne 24.7.2008 paní T.T.T. uvedla, že se žalobkyní se znají již z Vietnamu, jsou si blízké. Přímé příbuzné nejsou. Žalobkyně přicestovala na území ČR v roce 1997 jako podnikatelka. Společnou adresu mají až nyní, před tím spolu na jedné adrese hlášeny nebyly. Žalobkyně se přistěhovala z Prahy. Otcem T.L. je osoba české národnosti, dále se T.T.T. v tomto směru nechtěla vyjadřovat. Otec přispívá na výchovu a výživu dítěte. T.T.T. bydlí v Jiříkově, ul. Rumburská 119, a to s T.L., T. T. Q., T.T. T., T. T. H., V. D. H., V. Žalobkyni neuvedla s tím, že je zřejmé, že s nimi bydlí. Bydlí v rodinném domě, který má 5 místností. Žalobkyně má s T.L. svůj pokoj, stará se o něj dobře. Sdílení společné domácnosti jsou ochotni doložit notářským zápisem. K dotazu, jaký dopad by mělo nepovolení pobytu žalobkyně do jejího soukromého a rodinného života, T. T. T. uvedla, že děti jsou na žalobkyni zvyklé jako na svoji babičku. Žalobkyně plní funkci babičky.

Dle výpisu z trestního rejstříku byla žalobkyně odsouzena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30.4.2007 sp.zn.: 46 T 27/2007 podle ust. § 247 odst. 1a trestního zákona za spáchání trestného činu krádeže k peněžitému trestu ve výši 15.000,-Kč, který zaplatila dne 24.7.2007.

Rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9.6.2008, č.j.: CPR-5087-1/ČJ-2008-9CPR-C218 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 4.2.2008, č.j.: SCPP-060096/PH-XIII-CI-2007 o zamítnutí žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu. Podle odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu žalobkyně dne 9.8.2007 podala žádost o povolení k trvalému

pobytu. V žádosti ohledně účelu pobytu uvedla, že sdílí společnou domácnost s občanem EU. Jako doklad o účelu pobytu ve smyslu ust. § 87i odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců bylo předloženo prohlášení žalobkyně ze dne 30.7.2007 o tom, že sdílí společnou domácnost s J.J. a prohlášení J.J. ze dne 3.8.2007 o tom, že sdílí společnou domácnost se žalobkyní a že plánují v blízké době uzavřít sňatek. Správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobkyně podle ust. § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť shledal, že žalobkyně porušuje platné právní normy a že by mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Konstatoval, že žalobkyně byla odsouzena za trestný čin dle § 247 odst. 1 písm. a) trestního zákona a bylo jí uděleno vyhoštění z území ČR na 3 roky. Obvodním soudem pro Prahu 4 bylo pravomocně rozhodnuto o zrušení trestního příkazu. V odůvodnění rozhodnutí o zrušení trestního příkazu je uvedeno, že žalobkyně žije se svým druhem T.D.T.. Dne 15.11.2007 pan J. u Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování mj. vypověděl, že mu byla nabídnuta peněžní částka 20.000,-Kč, aby na úřadě podepsal společné soužití s žalobkyní. Byl upozorněn na to, že peněžní částku obdrží po uskutečnění sňatku. Dne 15.8.2007 bylo správnímu orgánu I. stupně zasláno oznámení Městské části Praha 3, Úřadu městské části o pokusu umožnění sňatku v den ukončení oprávnění k pobytu na území ČR se státním občanem ČR. V oznámení je mj. uvedeno, že se žalobkyně dne 13.8.2007 dostavila společně s jistým mužem, který prohlásil, že jí jde pomoci vyřídit podání žádosti o uzavření manželství s českým občanem. Předložil potvrzení o oprávněnosti pobytu žalobkyně vydané správním úřadem dne 9.8.2007. V potvrzení bylo uvedeno, že žalobkyně na území ČR pobývá na základě výjezdního příkazu do 10.8.2007. Po informaci, že sňatek nemohou dne 14.8.2007 uzavřít, neboť matrika neoddává, muž, který žalobkyni doprovázel vyndal ze saka obálku se slovy, že jde pouze o sňatek s českým občanem. Po výrazném varování úředníků, že takto se na úřadě nejedná, obálku žalobkyni vrátil. Z popsanych skutečností dle správního orgánu vyplynulo, že se u žalobkyně nejedná pouze o předchozí odsouzení pro trestný čin. Naopak je prokázáno, že žalobkyně po nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zastaveno, soustavně porušuje platné zákony tohoto státu ve vztahu k pobytovému režimu a nyní žádá o trvalý pobyt na území ČR. Její protiprávní jednání se týká stejné věci – pobytového režimu cizince.

Podle úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaného dle ust. § 158 odst. 5 trestního řádu dne 15.11.2007 s J.J. ve věci pokusu uplácení úřednice Úřadu městské části Praha 3 J.J. vypověděl, že byl začátkem srpna 2007 při náhodném setkání s žalobkyní pozván k ní do bytu na adrese Praha 9, Cukrovarská 84/37 z důvodu, aby se podíval, kde žalobkyně bydlí a jak má zařízený byt. Po nějaké době v létě, nepamatuje si kdy, mu bylo panem T. nabídnuto, aby se žalobkyní jakoby začal vést společnou domácnost. J.J.s tím souhlasil. Tato návštěva proběhla tak, že se potkali s panem T., on mu řekl, ať si sedne k němu do auta. Ve vozidle mu nabídl finanční obnos 20.000,-Kč, aby společné soužití podepsal i na úřadě. K penězům mu bylo sděleno, že tyto dostane až po svatbě. Několik dní poté šel se žalobkyní za asistentem P.K.C. do advokátní kanceláře Marek Sedlák a partneři, kde se dozvěděli, jaké papíry budou na všechno potřebovat a kam mají jít vše vyřídit. Pan C. jim řekl, že až vyřídí papíry, tak pokud budou chtít, můžou se vzít. Pár dní na to mu zavolał T. na mobil, aby s ním jel na úřad podepsat nějaké papíry. Tyto papíry měly být o tom, že vede společnou domácnost se žalobkyní. Uvedené papíry skutečně podepsal. Od uvedené doby se s žalobkyní vídali v krámě, ale dále záležitost neřešili, peníze mu dosud žádné nepředal. Dne 14.11.2007 ho T. informoval, že 17.11.2007 bude svatba, kdy si má oficiálně vzít žalobkyni a žádal je, aby si nic jiného nedomlouval. Dne 13.8.2007 J.J. se žalobkyní na Úřadu městské části Praha 3 nebyl.

Předvoláním ze dne 25.7.2008, č.j.: CPUL-00888/ČJ-2008-0464PR-C byla žalobkyně předvolána k osobní účasti na ústním jednání ve věci řízení o povolení k přechodnému pobytu na území ČR, které se bude konat dne 4.8.2008, v 10:00 hod. Uvedené předvolání bylo doručeno do vlastních rukou právnímu zástupci žalobkyně dne 29.7.2008.

Usnesením ze dne 28.7.2008, č.j.: CPUL-00888/ČJ-2008-0464PR-C správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobkyni o tom, že ve věci žádosti o povolení k přechodnému pobytu může podávat své návrhy ve dnech 4.8.2008 a 5.8.2008 v době od 11.00 do 15.00 hod. a že v této lhůtě se zároveň může vyjádřit k podkladům rozhodnutí. V odůvodnění tohoto usnesení správní orgán I. stupně uvedl, že vzhledem k tomu, že v uvedeném řízení byly shromážděny dostatečné podklady pro rozhodnutí, má žalobkyně jako účastník řízení možnost se k nim vyjádřit, navrhopvat důkazy a činit další návrhy, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Uvedené usnesení bylo právnímu zástupci žalobkyně doručeno dne 29.7.2008.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 8.8.2008 byla žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu podle ust. § 87e odst. 1 písm. c) a d) zákona o pobytu cizinců zamítnuta. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán poukázal na rozpory ve výpovědích žalobkyně, která do protokolu o výpovědi účastníka řízení ze dne 24.7.2008 uvedla, že má děti ve Vietnamu, ačkoliv v žádosti o trvalý pobyt ze dne 30.6.2008 uvedla, že na území ČR má dceru N.T.L., státní příslušnost Vietnam. Z evidencí cizinecké policie bylo dále zjištěno, že má žalobkyně na území České republiky rovněž nezletilou vnučku Do N.N.L.. Dále žalobkyně uvedla, že je vdova. Z materiálů cizinecké policie však bylo zjištěno, že na území ČR přicestovala v roce 1997 jako svobodná, v roce 2003 v žádosti o povolení dlouhodobého pobytu uvedla, že je vdaná a jako manželka označila T.D.T. V roce 2004 v žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu uvedla, že je svobodná. V roce 2005 v žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu uvedla, že je vdaná a její manžel je T.D.T. V roce 2007 pak v žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu opět uvedla, že je vdova. Podle centrální evidence obyvatel má žalobkyně stále vedenou jako vztažnou osobu manžela T.D.T., nar. 20.1.1949. Správní orgán I. stupně dále poukázal na sdělení Inspektorátu cizinecké policie Rumburk, ze kterého je zřejmé, že v době provádění kontroly Městského úřadu Rumburk dne 25.7.2008 žalobkyně vystupovala jako tetu paní T.T.T., nar. , přestože žalobkyně podle své výpovědi nemá na území ČR žádné příbuzné. Paní T.T.T. uvedla, že má na území ČR otce, který žije v Karlových Varech, bratra, který žije ve Varnsdorfu, a bratra, který žije v Praze. Ani T.T.T. neuvedla žalobkyni jako svou tetu nebo osobu jinak příbuznou. Paní T.T.T. dále uvedla, že do ČR přicestovala v roce 1997 bez své matky, ale spolu se žalobkyní, která slíbila její matce, že se o ní v ČR postará. Dle evidencí cizinecké policie paní T.T.T. přicestovala na území ČR již v roce 1994. Žalobkyně přicestovala do ČR v roce 1997, od 7.7.1997 měla povolený trvalý pobyt za účelem podnikání a přihlášena byla na adrese Praha -východ, Herink 25. Z evidencí cizinecké policie je zřejmé, že žalobkyně neměla s paní T.T.T. nikdy společnou adresu pobytu, nikdy nebydlely ani ve stejném okrese. Prohlášení, které spolu učinily před Městským úřadem Rumburk, odborem sociálních věcí a zdravotnictví se tedy nezakládá na pravdě. Na základě shora uvedeného dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že žalobkyně soustavně úmyslně uvádí správní orgán v omyl, a to především ve věcech týkajících se své osoby, respektive stavu a ve věci osob s ní příbuzných. Svým jednáním tak opakovaně porušuje ust. § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí rovněž poukázal na skutečnost, že žalobkyně byla předvolána k sepsání protokolu účastníka řízení, jehož cílem bylo zejména objasnění nesrovnalostí, které vyplynuly z vlastního šetření správního orgánu. Žalobkyně se však dne

4.8.2008 k ústnímu jednání na Inspektorát cizinecké policie Rumburk bez omluvy nedostavila.

Žalobkyně se na Inspektorát cizinecké policie Rumburk dostavila dne 6.8.2008, kdy přinesla kopii darovací smlouvy, podle níž darovala městu Jiříkov 250,-Kč. Uvedený doklad dle správního orgánu I. stupně není hodnověrným důkazem o společném soužití žalobkyně s občanem EU a ve věci povolení přechodného pobytu žalobkyně o ničem nevypovídá.

Z evidencí Policie ČR správní orgán I. stupně zjistil, že žalobkyně byla na území ČR řešena pro spáchání trestného činu. Z vyžádaného výpisu z rejstříku trestů je zřejmé, že žalobkyně byla pravomocně odsouzena pro spáchání trestného činu krádeže.

Z materiálu cizinecké policie správní orgán I. stupně rovněž zjistil, že žalobkyně dne 9.8.2007 podala na Oddělení cizinecké policie Praha žádost o povolení k trvalému pobytu na území ČR dle ust. § 87h odst. 1 písm. b) v návaznosti na ust. § 15a odst. 4 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žádost podala za účelem společného soužití ve společné domácnosti s občanem EU J.J.. Tato žádost byla dne 23.6.2008 zamítnuta podle ust. § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jelikož správní orgán dospěl k závěru, že je důvodné nebezpečí, že by žalobkyně mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek. V rámci tohoto řízení bylo zjištěno, že J. J. byla nabídnuta částka 20.000,-Kč za to, že podepíše prohlášení, že se žalobkyní sdílí společnou domácnost a následně s ní uzavře sňatek.

Dále správní orgán I. stupně poukázal na to, že žalobkyně na území ČR přicestovala v roce 1997. Nezletilý T.C. od narození žije se svou matkou T.T.T. na adrese Rumburská 779/51, Jiříkov. Žalobkyně byla hlášena k pobytu v Praze až do 30.6.2008, kdy se přestěhovala na adresu Rumburská 779/51, Jiříkov. Smlouvu o nájmu bytu má žalobkyně podepsanou k datu 21.5.2008, přičemž smlouva je sjednána od data 26.5.2008 na dobu „trvale.“ Správní orgán I. stupně spatřuje v tomto jednání žalobkyně účelovost, neboť o nezletilého T.L. projevila zájem až ve chvíli, kdy byla zamítnuta její žádost o trvalý pobyt za účelem sloučení s občanem ČR - údajným partnerem J.J.. Správní orgán konstatoval, že při svém rozhodování zohlednil veškeré zjištěné skutečnosti týkající se žalobkyně. Z nich vyplývá, že se nezabýval pouze skutečností, že žalobkyně byla v minulosti odsouzena pro spáchání trestného činu. Šetřením správního orgánu bylo dostatečně prokázáno, že žalobkyně soustavně porušuje platné zákony tohoto státu ve vztahu k pobytovému režimu a nyní žádá o povolení přechodného pobytu. Správní orgán I. stupně uzavřel, že považuje jednání žalobkyně jako účelové s tím, že jde pouze o prostředek k vyhnutí se pravidlům vstupu a pobytu s cílem získání oprávnění zdržovat se na území ČR.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, které po obsahové stránce koresponduje s následně podanou žalobou.

Podle notářského zápisu ze dne 20.8.2008 sp. zn.: NZ 216/2008 sepsaného notářkou JUDr. Leonou Václavkovou žalobkyně a T.T.T. před notářkou učinily čestné prohlášení, že sdílí společnou domácnost na adrese Starý Jiříkov, Rumburská 779/51 společně s nezletilým T.L., synem T. T. T. Zároveň prohlásily, že společně uhrazují náklady na své potřeby, zejména nájemné a náklady ostatních denních potřeb a z tohoto důvodů splňují požadavky zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, stanovené pro sdílení společné domácnosti.

Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie napadeným rozhodnutím odvolání podané žalobkyní zamítlo a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdilo.

Odvolací orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a poté konstatoval, že správní orgány jsou povinny postupovat v souladu s § 3 správního řádu, ovšem ne pouze ve vztahu k tomu, zda žalobkyně splňuje podmínku pro vyhovění své žádosti, ale také ve vztahu k tomu, zda nejsou dány některé důvody stanovené v § 87e zákona o pobytu cizinců pro zamítnutí žádosti. Správní orgán I. stupně tedy postupoval v souladu s citovaným ustanovením správního řádu, když zjišťoval další okolnosti pobytu žalobkyně na území České republiky. Z § 68 odst. 3 správního řádu vyplývá, že správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvede, které skutečnosti byly podkladem pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně při svém rozhodování vycházel ze zjištěných a doložených skutečností, jež tvoří součást spisového materiálu v předmětné věci. To znamená, že postupoval tak, jak mu stanoví platná právní norma České republiky. Odvolací orgán dále uvedl, že jednání a chování žalobkyně v průběhu jejího pobytu na území České republiky je podrobně popsáno v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z předložených materiálů cizinecké policie bylo zjištěno, že žalobkyně přicestovala na území ČR v roce 1997. Dne 9.8.2008 podala žádost o povolení k trvalému pobytu na území ČR dle ust. § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Její žádost byla dne 23.6.2008 pravomocně zamítnuta dle § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. V rámci tohoto správního řízení bylo zjištěno, že panu J. byla nabídnuta částka 20.000,- Kč, když podepíše prohlášení o sdílení společné domácnosti se žalobkyní a poté s ní uzavře sňatek. Dne 30.6.2008 se žalobkyně přihlásila k pobytu na adrese Jiříkov, Rumburská 779/51 a podala žádost o povolení k přechodnému pobytu za účelem sdílení společné domácnosti s nezletilým T.L..

Odvolací orgán poukázal na to, že žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu byla zamítnuta z toho důvodu, že žalobkyně se dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k přechodnému pobytu, a také z důvodu, že ve výpovědích uváděla nepravdivé skutečnosti. S tímto závěrem se ztotožnil i žalovaný, když přihlédl především k tomu, že dne 24.7.2008 byl se žalobkyní sepsán protokol o výpovědi účastníka řízení, ve kterém žalobkyně uvedla, že má děti ve Vietnamu. Správním orgánem bylo zjištěno, že žalobkyně má na území ČR dceru N.T.L. a nezletilou vnučku D. N.N.L.. V žádosti o povolení přechodného pobytu žalobkyně uvedla, že je vdova. Z materiálů cizinecké policie bylo zjištěno, že žalobkyně přicestovala na území ČR a uváděla, že je svobodná. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2003 je uveden rodinný stav – vdaná; jako manžel je zde uveden pan T.D.T., bytem Karlovy Vary. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2004 je uveden rodinný stav - svobodná. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2005 je uvedeno opět vdaná a jako manžel je zde uveden p. T.D.T. V žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu z roku 2007 je uveden rodinný stav – vdova. V centrální evidenci obyvatel má žalobkyně uvedeného manžela T.D.T.

Z materiálů cizinecké policie bylo též zjištěno, že dne 9.8.2008 žalobkyně prostřednictvím zmocněného zástupce podala žádost o povolení k trvalému pobytu dle ust. § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Tato žádost byla podána za účelem společného soužití ve společné domácnosti s občanem ČR panem J.J.. Tato žádost byla správním orgánem I. stupně zamítnuta. Proti rozhodnutí správního orgánu bylo podáno odvolání, nicméně Ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdilo. Bylo prokázáno, že ze strany žalobkyně došlo k opakovanému porušení platných zákonů ČR, což bylo zhodnoceno jako narušení veřejného pořádku závažným způsobem. Odvolací orgán na tomto místě poukázal na to, že dne 15.11.2007 byl pan J. vyslechnut Policií České republiky, Službou kriminální policie a vyšetřování a vypověděl, že mu byla nabídnuta peněžní částka 20.000,- Kč, když podepíše společné soužití s žalobkyní. Byl upozorněn, že tuto částku obdrží po uzavření sňatku.

Odvolací orgán uvedl, že žádost o povolení k přechodnému pobytu byla žalobkyní podána na základě společného soužití s občanem ČR, nezletilým T.C.. Žalobkyně je stejně jako správní orgán I. stupně toho názoru, že žalobkyně o nezletilého T.C. projevila zájem až ve chvíli, kdy jí nebyl udělen trvalý pobyt s údajným druhem J.J.. Toto je jeden z důvodů, ve kterém odvolací orgán spatřuje účelovost jednání ze strany žalobkyně.

Odvolací orgán uzavřel, že správní orgán I. stupně řádně odůvodnil výrok svého rozhodnutí. V odůvodnění uvedl relevantní listinné důkazy, které obsahuje spisový materiál a které byly k žádosti o přechodný pobyt dodány, stejně jako sdělil skutečnosti, které jsou mu známy z jeho úřední činnosti. Z jednání žalobkyně je dle odvolacího orgánu zřejmé, že vědomě porušuje pravidla slušnosti, morálky a zneužívá zákon o pobytu cizinců. V případě žalobkyně bylo shledáno naplnění § 87e odst. 1 písm. c) a d) zákona o pobytu cizinců.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy.

Podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce společně s občanem Evropské unie, je povinen požádat policii o povolení k přechodnému pobytu. Žádost je povinen podat ve lhůtě do 3 měsíců ode dne vstupu na území.

Podle § 87e odst. 1 zákona o pobytu cizinců na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu se důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně. Policie žádost dále zamítne, jestliže žadatel

- a) ohrožuje veřejné zdraví tím, že trpí závažnou nemocí, pokud k takovému onemocnění došlo do 3 měsíců po vstupu na území,
- b) je zařazen do informačního systému smluvních států, nebo
- c) se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství,
- d) se bez vážného důvodu nedostaví k výslechu (§ 169 odst. 3), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti.

Podle § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen uvádět v řízení podle tohoto zákona pravdivě a úplně všechny požadované údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

Podle § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je účastník řízení povinen se na vyzvání účastnit osobně úkonů v řízení. Správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Policie účastníka řízení poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 4 odst. 1 správního řádu veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.

Podle § 4 odst. 2 správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

Podle § 4 odst. 3 správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu.

Podle § 4 odst. 4 správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

Soud o věci uvážil takto:

Námitku, v níž žalobkyně vyjadřuje nesouhlas s tvrzením správních orgánů o účelovosti a protiprávnosti svého jednání, neshledal soud opodstatněnou. Napadeným rozhodnutím, ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, je žalobkyni vytýkáno porušení § 87e odst. 1 písm. c) a d) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně se dle závěru správních orgánů obou stupňů dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území ČR svým účelovým jednáním při podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu, dále se bez vážného důvodu (a omluvy) nedostavila k výsledku a ve své výpovědi uvedla nepravdivé skutečnosti.

Závěr o účelovosti jednání žalobkyně při podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu správní orgány založily na zjištěných okolnostech případu. Bylo zjištěno, že žalobkyně požádala o povolení k přechodnému pobytu podle ust. § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců bezprostředně poté, co dne 23.6.2008 nabylo právní moci rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí její předchozí žádosti o povolení k trvalému pobytu na území ČR, podané podle § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců v návaznosti na § 15a odst. 4 písm. a) téhož zákona. Zatímco žádost o povolení k trvalému pobytu ze dne 9.8.2007 žalobkyně podala za účelem společného soužití ve společné domácnosti s občanem EU J.J. na adrese Praha 9 - Čakovice, Cukrovarská 84/37, v žádosti o povolení k přechodnému pobytu podané s odstupem cca 11 měsíců najednou tvrdila, že sdílí společnou domácnost s nezletilým T.L., o kterého pečuje, a to na zcela odlišné adrese Jiříkov, Rumburská 779/51. Přestože T.L. na uvedené adrese žije od svého narození, žalobkyně na této adrese nebyla až do 30.6.2008, tj. do dne podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu, nikdy hlášena. Z těsné časové souslednosti mezi právní mocí rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu a podáním nové žádosti o povolení k přechodnému pobytu, odůvodněné zcela rozdílnými skutečnostmi než předchozí (zamítnutá) žádost, zřetelně vyplývá účelovost jednání žalobkyně, která ihned po pravomocném zamítnutí jedné její žádosti přispěchala s tvrzením o sdílení společné domácnosti s jiným občanem EU, jímž odůvodňovala nově podanou žádost.

Soud rovněž nepřisvědčil námitce žalobkyně, podle které správní orgán (I. stupně) rozhodl o zamítnutí její žádosti, aniž by dal účastníkům možnost doložit notářský zápis o sdílení společné domácnosti, nebo aniž by účastníky vyzval k doplnění důkazů pro svá tvrzení či je upozornil na možnost seznámit se se spisovým materiálem a podklady pro rozhodnutí. Opodstatněnost této námítky jednoznačně vyvrací usnesení správního orgánu I. stupně ze dne

28.7.2008, č.j.: CPUL-00888/Čj-2008-0464PTR-C, podle kterého bylo žalobkyni umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a předložit návrhy na doplnění důkazů, a to konkrétně ve dnech 4.8.2008 a 5.8.2008 v době od 11.00 do 15.00 hod. Žalobkyně byla v odůvodnění tohoto usnesení zároveň upozorněna na skutečnost, že v řízení (o žádosti o povolení k přechodnému pobytu) byly shromážděny dostatečné podklady pro rozhodnutí, k nimž má možnost se vyjádřit. Uvedené usnesení bylo žalobkyni řádně doručeno prostřednictvím jejího právního zástupce dne 29.7.2008. Žalobkyně tedy nebyla postupem správního orgánu nijak zkrácena na svých procesních právech účastníka řízení a nic jí nebránilo v předkládání dalších důkazů, které považovala v dané věci za podstatné. Stanovenou procesní lhůtu k seznámení se se spisovým materiálem, případně k vyjádření se k shromážděným podkladům rozhodnutí a přeložení návrhů na doplnění důkazů žalobkyně nevyužila. Je výlučně věcí účastníků řízení, jakým způsobem se svými procesními právy v řízení naloží. Správní orgán účastníky řízení nemůže nutit k tomu, aby svá procesní práva náležitě využili. Nevyužití svých procesních práv nemůže žalobkyně přičítat k tíži správního orgánu.

Bez ohledu na výše uvedené soud podotýká, že notářský zápis o sdílení společné domácnosti ze dne 20.8.2008, který žalobkyně připojila k odvolání podanému proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, toliko osvědčuje, že žalobkyně a T.T.T. učinily před notářkou prohlášení o sdílení společné domácnosti s nezletilým T.L. na adrese Jiříkov, Rumburská 779/51. Notářský zápis je sice veřejnou listinou, jejíž pravost není třeba zkoumat, notářka však jeho sepsáním v žádném případě nepotvrzuje pravdivost skutečností obsažených v prohlášení žalobkyně. Jak již bylo uvedeno shora, správní orgán vzhledem ke zjištěným okolnostem případu oprávněně označil jednání žalobkyně spočívající ve sdílení společné domácnosti s nezletilým T.L. za účelové, a proto ani nezkoumal, zda žalobkyně s T.L. skutečně společnou domácnost sdílí či nikoliv, neboť tato skutečnost byla pro rozhodnutí ve věci samé irelevantní. Z téhož důvodu nelze vejít ani na námitku, v níž žalobkyně správnímu orgánu vytýká, že nehodnotil současný faktický stav, tedy že (v době podání žádosti) skutečně sdílela společnou domácnost s T.L.. K uvedené námitce soud opětovně uvádí, že žalobkyni nebylo uděleno povolení k přechodnému pobytu (mj.) z toho důvodu, že správní orgán shledal v žalobkyni tvrzeném a dokládaném vedení společné domácnosti s T.L. účelové obcházení zákona (k tomu viz výše). Proto bylo zcela nadbytečné zkoumat, zda se tvrzení žalobkyně o sdílení společné domácnosti s T.L. zakládá na pravdě.

Obecně lze sice přisvědčit tvrzení žalobkyně, že prokázání příbuzenského vztahu není v případě žádosti o povolení přechodného pobytu podané za účelem společného soužití s občanem EU zapotřebí, obsah spisového materiálu nicméně neskýtá žádný podklad pro závěr, že by správní orgány po žalobkyni požadovaly doložit příbuzenský vztah k nezletilému T.L. nebo že by nedoložení takového vztahu bylo důvodem zamítnutí předmětné žádosti.

Předvoláním ze dne 25.7.2008, č.j.: CPUL-00888/ČJ-2008-0464PR-C správní orgán žalobkyni předvolal na Inspektorát cizinecké policie Rumburk k ústnímu jednání ve věci řízení o povolení k přechodnému pobytu na území ČR, které se mělo konat dne 4.8.2008 v 10:00 hod. Žalobkyně se k nařízenému ústnímu jednání bez omluvy nedostavila. Tuto skutečnost, která je podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu, jenž ob stojí sám o sobě, žalobkyně v podané žalobě ničím nezpochybnila. Již z tohoto důvodu nelze žalobu označit za důvodnou.

Soud má vzhledem k výše uvedeným skutečnostem za to, že správní orgány v projednávané věci dostaly povinností, které jim ukládá § 3 a § 4 správního řádu. Správní

orgány zjistily stav věci v potřebném rozsahu, jejich zjištění mají oporu ve spisovém materiálu a jsou přezkoumatelným způsobem popsána a hodnocena ve vydaných rozhodnutích. Správní orgány poskytly žalobkyni v průběhu správního řízení přiměřené poučení o jejích procesních právech a povinnostech a možnost k realizaci těchto práv. K tvrzení žalobkyně, že jí poskytnutá lhůta k uplatnění práv a zájmů nebyla přiměřená, soud předně uvádí, že žalobkyně namítanou nepřiměřenost lhůty ničím nedoložila. Pokládala-li lhůtu k seznámení se se spisovým materiálem či k vyjádření a doplnění návrhů důkazů za nepřiměřenou, mohla a měla správní orgán požádat o prodloužení této lhůty. Takovou žádost mohla vznést mj. i u nařízeného ústního jednání, k němuž byla předvolána a ke kterému se bez omluvy nedostavila.

K argumentaci žalobkyně, podle níž skutečnost, že za prohlášení o vedení společné domácnosti s panem J.J. mělo být jmenovanému zaplacen 20.000,- Kč, nebyla v řízení prokázána, když za řádný důkaz prokazující tuto skutečnost nelze považovat záznam policie o podání vysvětlení, a závěry, k nimž v tomto směru správní orgány dospěly, jsou proto nepřezkoumatelné, soud uvádí, že správními orgány bylo na výše uvedenou skutečnost poukazováno v souvislosti se zjištěním, že žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu bezprostředně předcházela žádost o povolení k trvalému pobytu, která byla rovněž zamítnuta. Protože správní orgán poukázal na předchozí řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, zmínil i hlavní důvody, pro které této žádosti nebylo vyhověno. Mezi tyto důvody patří i výše uvedená skutečnost, ve které správní orgán *při rozhodování o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu* shledal důvodné nebezpečí, že by žalobkyně mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Jinými slovy řečeno, poukaz na skutečnost, že J. J. mělo být nabídnuto za podpis prohlášení o sdílení společné domácnosti se žalobkyní a následné uzavření sňatku 20.000,- Kč, byl v projednávané věci správním orgánem učiněn toliko v souvislosti s konstatováním průběhu a výsledku řízení o předchozí žádosti žalobkyně. K uvedené skutečnosti nebylo správním orgánem v projednávané věci přihlíženo v rámci úvah o účelovosti jednání žalobkyně, neboť účelové obcházení zákona správní orgán spatřoval ve zcela odlišném jednání žalobkyně (viz výše). Případná procesní pochybení, k nimž mělo ze strany správního orgánu dojít při prokazování výše uvedené skutečnosti, měla žalobkyně namítat v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu, kde zjištění ohledně této skutečnosti bylo jedním z nosných důvodů pro vydání zamítavého rozhodnutí. V řízení o následně podané žádosti o povolení k přechodnému pobytu tato skutečnost nebyla důvodem, pro který byla podle ust. § 87e odst. 1 písm. c), d) zákona o pobytu cizinců žádost žalobkyně zamítnuta, a námitky, jimiž žalobkyně brojí proti způsobu jejího prokazování, jsou proto zcela bezpředmětné.

Závěr, podle něhož žalobkyně soustavně porušuje platné zákony tohoto státu ve vztahu k pobytovému režimu, správní orgán I. stupně učinil jednak s ohledem na zjištěné rozpory ve výpovědi žalobkyně týkající se jejího osobního stavu a přítomnosti příbuzných osob na území ČR, dále s ohledem na skutečnost, že žalobkyně se přes výzvu správního orgánu bez náležité omluvy nedostavila k ústnímu jednání, a konečně i s přihlédnutím ke zjištění, že žalobkyně při podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu jednala účelově, a obcházela tak zákon o pobytu cizinců. Povinnost uvádět pravdivě a úplně všechny požadované údaje cizinců jednoznačně ukládá § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Pokud jde o zjištěné rozpory mezi výpovědí žalobkyně o jejím osobním stavu a přítomnosti příbuzných osob na území ČR a údaji uváděnými žalobkyní v předchozích podáních adresovaných cizinecké policii, popř. údajích vyplývajících z policejních evidencí, soud pro stručnost odkazuje na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, konkrétně na stranu 3. poslední odstavce, v němž jsou tyto rozpory přehledně popsány. Soud k tomu dodává, že v podané žalobě žalobkyně správnost

závěrů správního orgánu ohledně těchto rozporů ničím nezpochybnila; učinila tak prostřednictvím svého právního zástupce až při ústním jednání před soudem, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žalobních bodů, k čemuž soud nemohl přihlížet. Povinnost cizince účastnit se osobně nařízeného ústního jednání před správním orgánem je pak zakotvena v § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. S přihlédnutím k výše uvedenému má soud za to, že závěr správního orgánu I. stupně o soustavném porušování zákona o pobytu cizinců ze strany žalobkyně byl náležitě odůvodněn a má dostatečnou oporu ve spisovém materiálu.

Žalobní námitku, podle níž nebylo při rozhodování ve věci samé přihlédnuto k osobě žalobkyně, ani k tomu, zda se rozhodnutí nemůže dotknout práv dalších osob, tedy zda rozhodnutím nebude zasaženo do soukromého a rodinného života účastníků, neshledal soud opodstatněnou, neboť zákon o pobytu cizinců neukládá správnímu orgánu povinnost zkoumat při rozhodování o žádosti o povolení k přechodnému pobytu osobu žadatele, ani povinnost zabývat se vždy otázkou, zda v případě zamítnutí žádosti nedojde k nepřiměřenému zásahu do rodinného a soukromého života žadatele či jiné osoby. Posuzování přiměřenosti rozhodnutí o zamítnutí žádosti z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života žadatele má své místo pouze tehdy, jestliže policie hodlá podanou žádost zamítnout z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. a/ zákona o pobytu cizinců, tedy z toho důvodu, že žadatel ohrožuje veřejné zdraví tím, že trpí závažnou nemocí, pokud k takovému onemocnění došlo do 3 měsíců po vstupu na území (§ 87e odst. 2 zákona o pobytu cizinců). Správní orgán tedy nepochybil, jestliže se v souzené věci uvedenými otázkami nezabýval. Žalobkyně ostatně ani nespecifikovala, z jakého důvodu by se měly správní orgány uvedenými otázkami zabývat a z čeho dovozuje, že by rozhodnutím o zamítnutí její žádosti mohlo dojít k nepřiměřenému zásahu do rodinného a soukromého života žalobkyně či jiné osoby, respektive jaké okolnosti týkající se její osoby měly být v řízení zohledněny.

Jak již bylo výše uvedeno, k žalobním námitkám uplatněným poprvé až při ústním jednání před soudem soud přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí nemohl přihlížet, neboť tyto byly vzneseny až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.). Pokud by tak učinil, tedy pokud by překročil rozsah včas uplatněných žalobních námitek, jednal by v rozporu s ustanoveními § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě. Soud proto nepřihlížel k opožděné námitce žalobkyně, že uváděné informace ohledně jejího rodinného stavu a přítomnosti příbuzných na území ČR nebyly nepravdivé a že nepravdivost informací nelze dovozovat z jiných žádostí žalobkyně podaných v jiných správních řízeních.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 19. října 2011

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková